

قطر ۲۰۲۲ از دریاچه دوربین

Qatar2022

تفاوتی نمی‌کند که بازی را برده باشند یا بازنده شده باشند، عادت مراکشی‌ها سجده شکر بعد از پایان مسابقه است؛ در دست مثل پایان بازی ردبندی جام جهانی مقابل کرواسی هر چند به داوری اعتراض داشتند، اما در نهایت مثل همیشه کار خودشان را کردند و سجده شکر بجا آوردند.

اشرف حکیمی بعد از سوت پایان مسابقه اینگونه داور قطری را مورد عتاب قرار می‌دهد، جز او سرمربی و دیگر بازیکنان مراکش هم به عملکرد او به خصوص در نیمه دوم اعتراض داشتند، اما دیگر کار از کار گذشته بود و داور فقط آنها را به آرامش دعوت می‌کرد چیزی که برای مراکشی‌ها خیلی سخت بود.

اینجا امات است و اینها هواداران فوتبالی که می‌خواستند مراکش پیروز بازی ردبندی شود تا برای اولین بار یک کشور اسلامی روی سکوی جام جهانی قرار گیرد اما نشد تا آنها اینگونه مغموم و ناراحت به تماشای جشن بازیکنان کرواسی بنشینند هر چند مراکش با حضور در جمع چهار تیم تاریخ‌سازی کرد.

جام جهانی هنوز صحنه تقابل مسی و رونالدوست، حتی اگر یکی از آنها هم نباشد هوادارانشان با هم رقابت دارند. البته در این تصویر دو هوادار مسی و رونالدو کنار هم دیده می‌شوند تا به نوعی رفاقت آنها در عین رقابت را یادآور شوند. رفاقتی که البته فعلاً وجود ندارد اما رفاقت هنوز هست.

این هم رئیس‌جمهور سابق کرواسی و شادمانی بابت عنوان سومی تیم ملی فوتبال کشورش در جام جهانی ۲۰۲۲. البته حتماً پادشاهی می‌آید که چهار سال قبل مدال نقره و نایب قهرمانی را به گردن بازیکنان کرواسی انداخت ولی خوب حالا هم بد نیست، به هر حال سوم شدن بهتر از چهارمی است.

هواداران مکزیک هنوز هم در قطر هستند و هنوز هم حال و هوای خاص خودشان را دارند. آنها در روزهای واپسین جام جهانی با تشکر از میهمان نوازی قطری در طول جام از آنها دعوت می‌کنند در جام جهانی ۲۰۲۶ مکزیک حضور پیدا کرده تا به نوعی پدربازی آنها را جبران کنند.

اتحاد مسلمانان مهم‌ترین دستاورد جام جهانی

اوج درماندگی نژادپرستان غربی

این دنیا و محبوب‌ترین موجودی است که هر کس می‌تواند در زندگی‌اش داشته باشد. این فرهنگی جهانی است که ربطی به دین، آیین و نژاد ندارد و فقط کسانی آن را درک نمی‌کنند که ایرادی در نحوه به وجود آمدن‌شان باشد.

اما کار مراکش به اینجا ختم نشد. مراکشی‌ها همانطور که سرمربی‌شان گفت برای چند هفته مسلمانان جهان را با هم متحد کردند تا این اتحاد برای دشمنان قسم خورده اسلام و مسلمین در داور باشد و در شبکه‌ها و در نگاه‌های تبلیغاتی‌شان شروع کنند به جوسازی علیه بازیکنان این تیم و مقایسه آنها با سفاک‌ترین موجودات روی زمین و دست‌پورده‌های خودشان یعنی داعش!

بالا بردن پرچم فلسطین، انجام سجده شکر و در آغوش کشیدن والدین و نشان دادن علامت پیروزی توسط یک تیم مسلمان آنقدر برای امتثال دنامارکی‌ها، آلمانی‌ها و بقیه نژادپرستان سنگین تمام شده که حالا نمی‌توانند جلوی خشم‌شان را بگیرند و اینگونه اوج زحمت خودشان را نشان می‌دهند. برخی بازیکنان مراکش در رختکن تیم بعد از پیروزی در مسابقات‌شان به نشانه پیروزی عدد یک را نشان می‌دهند و همین مسئله ظاهراً آنقدر برای آلمانی‌های زود حذف شده از جام جهانی گران تمام شده که رفقایان و در آرشوهای‌شان گشته و چند فیلم از داعش پیدا کرده‌اند. همان فیلم‌هایی که داعشی‌ها هم یک را نشان می‌دهند و این شده دلیلی تا بازیکنان مراکش را با داعشی‌ها مقایسه کنند. چیزی شبیه حرکت برنامه مضحک شبکه

دنامارکی در مسخره کردن مهر مادر و فرزند بازیکنان مراکش.

ظاهراً آشکار زیادی به غربی‌ها وارد شده است؛ فشار بابت حضور یک تیم مسلمان در بین چهار تیم برتر جام جهانی. نام تیم چندان مهم نیست، مهم مسلمان بودن آن است، پس در این فشار بمانید و از شدت آن منفجر شوید.

ولید الکرکای سرمربی تیم ملی مراکش بعد از بازی با کرواسی و کسب عنوان چهارمی جهان: «کشورمان را در این یک ماه متحد کردیم و همه خوشحال بودند. عرب‌ها، آفریقایی‌ها و مسلمانان دور ما جمع شدند و ما موفق شدیم لحظاتی از شادی را به آنها هدیه کنیم. این مهم‌ترین دستاورد ما از جام جهانی بود.»

با این حال برخی‌ها نمی‌توانند ببینند، مثل کت

در پی داشت. رفتارهای انسانی بازیکنان مسلمان مراکش و ادای احترام به والدین تصاویر فراموش نشدنی و فوق‌العاده‌ای را ثبت کرد که دیدن آن دل هر انسانی را مملو از محبت و احساس می‌کند. تصاویری که حتی در برخی شهرهای اروپایی روی دیوارها نقش بست، اما...

اما دستاوردی که مراکش به دست آورد برای خیلی‌ها قابل تحمّل نبود. چقدر خوب گفت

فریدون حسن

فقط باید جای کارت مشکل داشته باشد، فقط اگر در کی از مفهوم خانواده و پدر و مادر نداشته باشی می‌توانی اوج احساسات مادر و فرزندت را نفهمی!

انتشار تصاویر خاص بازیکنان مراکش در پایان مسابقات‌شان در جام جهانی واکنش‌های زیادی را

شیوانوروزی

بر نژادپرستان قطری بحق به کروات‌ها رسید تا پدیده اروپا این بار با جشن و شادمانی این رقابت‌ها را ترک کند. شاگردان زلاتکو دالیچ هدف‌شان قهرمانی بود و به این هدف بلند پروازانه‌شان نرسیدند اما سومی در جام ۲۰۲۲ آن هم با حذف برزیل، کم از قهرمانی برای کرواسی ندارد.

رسیدن به دیدار رده‌بندی و باز ماندن از صعود به فینال جام جهانی اگر چه برای کروات‌ها ناراحت‌کننده بود، اما در نهایت با گذشتن از سد مراکش پایانی خوش برای این تیم رقم خورد. کرواسی با داشتن ستاره ۲۰ ساله‌ای به نام گواردیول تنها بعد از هفت دقیقه گل اول را زد و در حالی که دو دقیقه بعد اشرف داری گل تساوی را برای ایتالی‌ها به ثمر رساند اما قبل از پایان نیمه اول اورشچ گل برتری شطرنجی‌ها را به ثبت رساند تا مدال برنز تیم کشورش قطعی شود. در جدال با مراکش سرمربی تغییراتی در ترکیب ایجاد کرده بود، اما مدافع جوان باز هم در ترکیب اصلی قرار داشت تا هم گلزنی کند و هم مدافع دروازه کرواسی باشد. گواردیول در حالی بهترین بازیکن زمین لقب گرفت که با ۲۰ سال سن از این پس جوان‌ترین گلزن کرواسی در ادوار جام جهانی هم محسوب می‌شود. نقش لوکا مودریچ در موفقیت‌های کرواسی را نباید فراموش کرد. کاپیتان با تجربه اگر چه حسرت قهرمانی به دلش ماند اما همواره پرنسزوری و روحیه‌بخش تیم را رهبری کرد. لویاکوویچ در روزهای ۲۷ ساله هم یکی از مهره‌های تأثیرگذار تیم دالیچ در این

سربلندی کرواسی، دالیچ و شاگردان در جام جهانی

برنزه طلبی

دوره جام جهانی حضور داشت و در سه دوره آن موفق به کسب مدال شده است؛ ۱۹۹۸ مدال برنز، ۲۰۱۸ مدال نقره و ۲۰۲۲ مدال برنز.

رسیدن به این افتخارات کار آسانی نیست. بسیاری

تیم ملی کرواسی برای رسیدن به مدال برنز در گروه F بعد از مراکش صعود کرد، ژان را برد، برزیل را از سد راه برداشت، به آرژانتین باخت و در نهایت هم مقابل مراکش به پیروزی رسید. این تیم در شش

دوره بود. این دروازه‌بان با مهارت پنهانی‌های، ۱۱ سبک‌دین مقابل برزیل و مهارت پنهانی‌های سلسانو در یک چهارم نهایی، عصای دست کروات‌ها در قطر بود.

دالیچ اشک «چیرو» را درآورد

شمیم رضوان

پیرمرد کروات مدت‌هاست که حال و روز خوبی ندارد، اما دالیچ در ۸۷ سالگی جانی دوباره به بلاژ داد و اشک‌های این مرد احساساتی را در آورد. بلاژ زوجه خود تجربه ایستادن بر سکوی سوم جهان را با شطرنجی‌ها در کارنامه دارد، اما این موفقیت برای او چیزی دیگر بود، به طوری که بعد از برتری تحسین برانگیز شطرنجی‌ها مقابل سلسانو در یک چهارم نهایی با شادی زایدالوصفی گفت: «اگر چه حال و روز خوبی ندارم اما کرواسی عمر را تمدید کرد.» شادی بی‌پایانی که با دومین حضور کروات‌ها بر سکوی سوم جهان جهانی برای چیرو تکمیل شد خصوصاً که دالیچ با احترامی خاص بعد از برتری تیمش در رده‌بندی مقابل خبرنگاران ایستاد و این موفقیت را به مربی افسانه‌ای فوتبال کرواسی که اولین بار به عنوان سرمربی کرواسی موفق شده بود روی سکوی سومی جام جهانی بایستد تقدیم کرد: «این پیروزی را به مردی تقدیم می‌کنم که این مسیر را در سال ۱۹۹۸ آغاز کرد؛ چیرو بلاژوویچ، رئیس، این مدال برای توست. تو آغازگر این راهی. من ممکن است پنج مدال به دست بیاورم، ولی او مربی مربی‌هاست.» پیامی که بلاژ احساساتی را به واکنش و داشت: «صحبت‌های دالیچ را شنیدم و خیلی تحت تأثیر قرار گرفتم. دالیچ باعث شد به عمرم اضافه شود. به خاطر همه چیز از او متشکرم. به خاطر اینکه بار دیگر مردم کرواسی را شاد کرد از او ممنونم. او تیمش را با چنان شجاعتی هدایت کرد که ناپلئون ارتشش را رهبری می‌کرد. او یک بار دیگر ثابت کرد کرواسی یکی از ابرقدرت‌های فوتبال است. بهترین دنیا این چه‌ها یک ملت را شاد کرد و باعث شدند امیدوار تر شویم. دالیچ و پسرانش کاری کردند از خوشحالی روی ابرها راه برویم. هوادارانی که در استادیوم بودند هم به اندازه بچه‌ها در زمین عالی بودند. کرواسی امروز باید با تمام وجود به خودش افتخار کند. متشکرم پسرم.» بلاژوویچ پیش‌تر هم گفته بود که دالیچ و شاگردانش احساس فوتبالی ایجاد کردند که دنیا دربارش صحبت کند اما همانطور که دالیچ، سرمربی شطرنجی‌ها نیز بدان اشاره داشت، استارت این راه را چیرو زده بود. آن هم در سال ۹۸ و این دستاورد باوری است که بذر آن را بلاژ در دل کروات‌ها کاشت.

پایان خوش در آغوش پدر

دنیا حیدری

جام بیست‌ودوم سخت، اما به خوشی برای مودریچ به پایان رسید و تنها آغوش پدر می‌توانست خستگی را از تن کاپیتان شطرنجی‌ها به در کند. این بار برخلاف دفعه قبل مودریچ بی‌شک تنها ستاره کرواسی بود و البته رهبری نمونه که توانست یارانش را از مسیرهای صعب العبور و پر پیچ و خم جام جهانی به سلامت عبور دهد و دست آخر نیز با دست پر جام را به آنها برساند. همه نگاه‌ها این بار تنها به او بود. ستاره بی‌چون و چرای شطرنجی‌ها ثابت کرد سن تنها یک عدد است. با این وجود اما خیالش که از کسب گردن اویز برنزه جام جهانی در قطر راحت شد، آغوش پدر تنها جایی بود که ضمن تقسیم شادی این موفقیت می‌توانست با پناه گرفتن در آن خستگی‌هایش را به دست فراموشی بسپارد. خصوصاً بعد از دوئل سنگینی که با دیگر شگفتی ساز این جام برای ایستادن بر سکوی سوم جهان داشت. بعد از تکرار حضور روی سکوی سوم جهانی، همه نگاه کروات‌ها به کاپیتان تیم بود و آینه‌او. اینکه لوکا مودریچ همچنان تیم ملی فوتبال کشورش را همراهی می‌کند یا جام بیست‌ودوم پایان کار او در این تیم خواهد بود. لوکا اما خیال همه را با تنها یک جمله آسوده کرد: «فعلاً برنامه این است که فینال جام ملت‌ها را برگزار کنیم. بعد از آن خواهیم دید که چه می‌شود، اما در لیگ ملت‌ها حضور خواهیم داشت.» ستاره بی‌چون و چرای کروات‌ها با خوشحالی از کسب عنوان سوم جهان تأکید کرد: «اما با هدف کسب طلا راهی قطر شدیم و خیلی هم به آن نزدیک شدیم اما شرایط به گونه‌ای بود که با کسب برنز به کار خود پایان دادیم. با این وجود اما ما فوق‌العاده بودیم و حالا به عنوان یک برنده به کرواسی برمی‌گردیم.» کرواسی نسبت به دوره قبل یک پله سقوط کرد اما همه کروات‌ها به وضوح شاهد تلاش‌های بی‌پایان شطرنجی‌ها به خصوص کاپیتان تیم بودند و این دلیل کافی است که آنها بی‌توجه به این سقوط یک پله‌ای تنها از موفقیت تیم شان لذت ببرند، درست مثل لوکا.

